

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 5014200935
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200935.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: DEEP DANCE CENTER, s. r. o., so sídlom M. Haľamovej č. 21, 036 01 Martin, IČO: 46 176 373, právne zastúpený Mgr. Petrom Balážom, advokátom, so sídlom ul. P. Mudroňa č. 39, Martin, proti odporcovi: Mesto Martin, so sídlom Námestie S. H. Vajanského č. 1, Martin, v konaní o opravnom prostriedku proti Oznámeniu odporcu o výške dotácie na prevádzku a mzdy v roku 2014, č. 8270/2014/ek. zo dňa 27.01.2014, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/49/2014-40 zo dňa 11.12.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/49/2014-40 zo dňa 11.12.2015 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 22Sp/49/2014-24 zo dňa 26.08.2014 zastavil konanie s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Okresnému úradu Žilina, nakoľko mal za to, že napadnuté je rozhodnutie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Rks/2/2014 zo dňa 06.10.2015 bolo rozhodnuté, že prejednanie a rozhodnutie tejto právnej veci patrí do právomoci Krajského súdu v Žiline, z dôvodu nutnosti aplikácie interpretačného pravidla upraveného v § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a v § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky, podľa ktorého ak zákon neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce.

Krajský súd v Žiline po opätovnom prejednaní, napadnutým uznesením konanie o opravnom prostriedku proti Oznámeniu o výške dotácie na prevádzku a mzdy v roku 2014 č. 8270/2014/ek. zo dňa 27.01.2014 (ďalej aj ako „Oznámenie“), zastavil podľa § 104 ods. 1 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

V odôvodnení svojho rozhodnutie uviedol, že konanie podľa tretej hlavy, piatej časti O. s. p. je možné

realizovať iba vtedy, ak existuje rozhodnutie v zmysle individuálneho správneho aktu. Navrhovateľ za takýto individuálny správny akt považuje predmetné „Oznámenie“, ktorým Mesto Martin oznámilo navrhovateľovi výšku ročnej dotácie na prevádzku a mzdy v roku 2014. Výška ročnej dotácie by prináležala vo výške 11.402,- €, avšak vzhľadom na skutočnosť, že nebola vrátená suma vo výške 10.902,- € titulom neoprávnene prijatej a použitej dotácie, eviduje Mesto Martin nesplatenú pohľadávku v tejto výške. V zmysle § 8a ods. 2 VZN č. 100, nepridelilo Mesto Martin dotáciu na ďalšie obdobie, až do doby splatenia pohľadávky v plnej výške. V inom jeho návrhu podľa § 250v O. s. p. však tvrdil, že odporca vo veci nevyplatenia dotácie nevydal žiadne rozhodnutie, a z toho dôvodu nemohol podať opravný prostriedok.

Súd poukázal na to, že Krajský súd v Žiline v konaní sp. zn. 21S/30/2014, právne kvalifikoval toto oznámenie ako súčasť zásahu orgánu verejnej správy do sféry navrhovateľa a na základe jeho návrhu podľa § 250v O. s. p. vo veci meritórne právoplatne rozhodol rozsudkom č. k. 21S/30/2014-36 zo dňa 30.07.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2014. Týmto rozsudkom súd rozhodol o tom, že „oznámenie“ je zásahom orgánu verejnej správy a nejedná sa o individuálny správny akt. Krajský súd preto viazaný takýmto vyriešením predbežnej otázky v zmysle § 135 ods. 2, § 159 ods. 2 a § 246c ods. 1 O. s. p. konštatoval, že chýba základný predpoklad vedenia konania podľa tretej hlavy, piatej časti O. s. p. Krajský súd je toho názoru, že podanie oboch návrhov navrhovateľom za nezmeneného skutkového stavu sa javí ako účelové, najmä keď rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/30/2014-36 bol vydaný dňa 30.07.2014 (bez možnosti podať voči nemu opravný prostriedok - § 250v ods. 7 O. s. p.) a opravný prostriedok proti aktu odporcu podal navrhovateľ dňa 29.07.2014, dôvodiac splnenie lehoty 6 mesiacov na podanie opravného prostriedku neuvedením poučenia v napadnutom „rozhodnutí“. Nakoľko sa teda v konaní vyskytol neodstrániteľný nedostatok podmienky vedenia konania spočívajúci v neexistencii rozhodnutia, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho prieskumu, súd na túto vadu prihliadol ex offio a konanie podľa ust. § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie. Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že záver súdu o tom, že existuje právoplatné meritórne rozhodnutie o tom, že oznámenie nie je rozhodnutím, pretože nemá oporu ani v zákone ani v obsahu rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/30/2014 zo dňa 30.07.2014. V predmetnom rozsudku, podľa navrhovateľa, súd konštatoval, že návrh na ochranu je neprípustný a ďalej, že podmienkou prípustnosti návrhu je, aby zásah nebol rozhodnutím. Navrhovateľ má za to, že súd v konaní sp. zn. 21S/30/2014 návrh zamietol z dôvodu jeho neprípustnosti a predčasnosti a nie z dôvodu, že oznámenie je zásahom, avšak nie nezákonným. Postup súdu pri vydaní napadnutého rozhodnutia je podľa navrhovateľa postupom odopierajúcim mu právo na to, aby bola vec prejednaná súdom a posúdená podľa platných predpisov. Preto navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Navrhovateľ si taktiež uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril a uviedol, že sa s totožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Žiline vyjadreným v napadnutom rozhodnutí. Zastával názor, že predmetné „oznámenie“ nie je individuálnym správnym aktom, a preto ho navrhovateľ nemohol napadnúť opravným prostriedkom. Na ustanovenie § 6 ods. 12 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe v školstve a školskej samospráve“), podľa ktorého odporca postupoval pri prideľovaní dotácie navrhovateľovi sa nevzťahuje správne konanie, a preto písomnosť „Oznámenie“, nemožno považovať za rozhodnutie vydané podľa príslušných ustanovení Správneho poriadku, z toho dôvodu ani nemožno proti nemu podať opravný prostriedok v zmysle § 250i O. s. p. Preto odporca navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, napadnuté Oznámenie odporcu o výške dotácie na prevádzku a mzdy v roku 2014 č. 8270/2014/ek. zo dňa 27.01.2014, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O. s. p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 6 ods. 12 písm. b/ zákona o štátnej správe v školstve a školskej samospráve, obec poskytuje na základe žiadosti zriaďovateľa z finančných prostriedkov poukázaných podľa osobitného predpisu, dotácie na mzdy a prevádzku zriaďovateľovi cirkevnej základnej umeleckej školy, zriaďovateľovi cirkevnej jazykovej školy, zriaďovateľovi cirkevnej materskej školy, zriaďovateľovi cirkevného školského zariadenia, zriaďovateľovi súkromnej základnej umeleckej školy, zriaďovateľovi súkromnej jazykovej školy, zriaďovateľovi súkromnej materskej školy a zriaďovateľovi súkromného školského zariadenia; zriaďovateľ cirkevnej základnej umeleckej školy, zriaďovateľ cirkevnej materskej školy, zriaďovateľ cirkevnej jazykovej školy, zriaďovateľ cirkevného školského zariadenia, zriaďovateľ súkromnej základnej umeleckej školy, zriaďovateľ súkromnej materskej školy, zriaďovateľ súkromnej jazykovej školy a zriaďovateľ súkromného školského zariadenia, ktoré sú zriadené na území obce, môžu požiadať obec o dotáciu na dieťa, poslucháča alebo žiaka do dovŕšenia 15 rokov veku na mzdy a prevádzku takých základných umeleckých škôl, jazykových škôl, materských škôl a školských zariadení, ktorých zriaďovateľom môže byť aj obec alebo obvodný úrad v sídle kraja.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľa. Dôvod zastavenia konania spočíval v posúdení súdu o neexistencii rozhodnutia, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho prieskumu, a teda existencia neodstrániteľného nedostatku podmienky vedenia konania v zmysle ust. § 104 ods. 1 O. s. p.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj pripojený administratívny spis odporcu a súdny spis Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/30/2014 odvolací súd zistil, že navrhovateľ na základe podaného opravného prostriedku sa domáhal preskúmania zákonnosti „Oznámenia“ odporcu č. 8270/2014/ek. zo dňa 27.01.2014. Uvedeným „Oznámením“ odporca ako príslušný samosprávny orgán oznámil navrhovateľovi výšku ročnej dotácie na prevádzku a mzdy v roku 2014. Výška ročnej dotácie by prináležala vo výške 11.402,- €, avšak vzhľadom na skutočnosť, že nebola vrátená suma vo výške 10.902,- € titulom neoprávnene prijatej a použitej dotácie, eviduje Mesto Martin nesplatenú pohľadávku v tejto výške. V zmysle § 8a ods. 2 VZN č. 100 nepridelilo Mesto Martin dotáciu na ďalšie obdobie, až do doby splatenia pohľadávky v plnej výške.

V uvedenom prípade je spornou otázkou povahy predmetného „Oznámenia“ odporcu, voči ktorému podal navrhovateľ opravný prostriedok a ktorého preskúmania súdom sa domáhal návrhom na Krajskom súde v Žiline. Súd v napadnutom rozhodnutí odkázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/30/2014-36 zo dňa 30.07.2014, v ktorom súd predmetné „Oznámenie“ posúdil ako zásah orgánu verejnej správy a konštatoval, že sa nejedná o individuálny správny akt. Krajský súd preto v zmysle § 135 ods. 2 a § 159 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. bol takýmto vyriešením predbežnej otázky viazaný a musel naň ex offio prihliadať.

Navrhovateľ však v podanom odvolaní namietal, že Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 21S/30/2014-36 zo dňa 30.07.2014 konštatoval, že návrh na ochranu (ktorý bol predmetom súdneho konania sp. zn. 21S/30/2014) je neprípustný a uviedol, že podmienkou prípustnosti je, aby zásah nebol rozhodnutím. Teda má za to, že súd v konaní sp. zn. 21S/30/2014 návrh zamietol z dôvodu jeho neprípustnosti a predčasnosti a nie z dôvodu, že oznámenie je zásahom, avšak nezákonným. Kvalifikácia oznámenia ako zásahu sa v rozsudku podľa jeho názoru nikde neuvádza.

Odvolací súd má v prípade uvedenej námietky navrhovateľa za potrebné poukázať na právne posúdenie „Oznámenia“ v rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/30/2014-36 zo dňa 30.07.2014, ktorým tento zamietol návrh navrhovateľa (DEEP DANCE CENTER, s. r. o.) na ochranu pred nezákonným zásahom ako neprípustný. Nerozhodol tak však z toho dôvodu, že predmetné „Oznámenie“ nepovažuje za zásah, ale za rozhodnutie. Naopak, v predmetnom rozsudku krajský súd uviedol, že: „...súd v predmetnej veci mal preukázanú aj splnenú podmienku subsidiarity návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom a to jednak vo vzťahu, že zásah nie je rozhodnutie...“. Sám navrhovateľ v danom konaní o ochrane pred nezákonným zásahom odvodil nezákonný zásah odporcu od obdržania jeho Oznámenia o výške dotácie na prevádzku a mzdy v roku 2014 zo dňa 27.01.2014. Ďalej konštatoval, že odporca (Mesto Martin) nepostupoval protiprávne, keďže v súlade s § 6 ods. 12 písm. c/ bod 1 zákona o štátnej správe v školstve a školskej samospráve bol oprávnený dotáciu nevyplatiť na ďalšie obdobie, až do doby splatenia pohľadávky v plnej výške. Predmetný návrh napokon súd zamietol, pretože dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na ochranu pred nezákonným zásahom je nedôvodný a zároveň konštatoval, že odporca bol oprávnený nevyplatiť dotáciu navrhovateľovi do splatenia pohľadávky.

Krajský súd teda postupoval správne, ak v napadnutom rozhodnutí vychádzal z právneho posúdenia povahy sporného „Oznámenia“ právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/30/2014-36 zo dňa 30.07.2014.

Správne poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 349/09-36 zo dňa 20.01.2010, ktorý zdôraznil, že: „Vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ust. § 135 ods. 2 O. s. p., ako aj zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 O. s. p., kedy všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Pokiaľ sa pri riešení prejudiciálnej otázky zaujme odlišné stanovisko, je takýto jeho postup, resp. záver arbitrárny pre jednoznačný rozpor so zákonom“.

Z uvedeného je zrejmé, že v zmysle platnej právnej úpravy je vylúčené, aby predmetné „Oznámenie“ bolo predmetom súdneho prieskumu dvoch návrhov navrhovateľa, v prvom prípade návrhu proti nezákonnému zásahu a v druhom prípade ako opravného prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu.

Odvolací súd zistil, že námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní neboli spôsobilé spochybníť správnosť napadnutého rozhodnutia a krajský súd sa preto správne nezaoberal dôvodmi opravného prostriedku, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením veci krajským súdom, a preto napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a

v odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný